

delegatski obveščevalec

Gradivo za prilogo pripravlja INDOK center Domžale

Domžale, 18. februar 1980 — št. 2

Čuda dogovorov sklenemo v naši vsakodnevni domžalski praksi, sprejemamo jih, saj jih narekuje način našega samoupravnega, pa tudi siceršnjega življenja in dela. Dogovarjamo se (in dolгови so rezultat tega), da bi delali uspešneje, bolje, ekonomičneje. Vse bi bilo prav, če bi se teh dogovorov, ki navsezadnje niti niso tako poceni, držali in bi bili temelj za način dela, ki nas čaka.

Žal pa temu ni tako, saj so mnogokrat različni dogovori le črka na papirju, nekaj česar nihče ne spoštuje in se po tem nihče ne ravna. Tudi v Domžalah na splošno ali pa izrecno in posebej. Poglejmo:

pred nedavnim je bil v okviru koordinacijskega odbora za spremljanje letnih in srednjeročnih planov SIS sprejet tak dogovor. Dogovorili so se, kakšna bodo gradiva, ki bodo šla v javno razpravo med občane, po kakšni metodologiji bodo izdelana, katere vsebinsko zaokrožene enote bo gradivo posamezne samoupravne interesne skupnosti obsegalo, v kakšnem jeziku bo napisano itd. Ta dogovor je bil porojen v želji posredovati delegatom in vsem delegatskim sredinam tako gradivo, ki bo jasno, pregledno in razumljivo.

Pa rezultat dogovora? Materiali so res prišli. Nekateri celo zadnjo minuto na dom, vendar ob tem najbolj bode v oči tole:

razen ene ali dveh izjem se tajniki SIS ali drugi strokovnjaki iz strokovnih služb, kjer so pripravljali gradivo, dogovora niso držali. Prišla so vsakršna gradiva za javno razpravo občanom, ti pa naj potem razpravljajo o milijonskih zneskih novih dinarjev. Nejasna, nepregledna in preobsežna. Ob vsem tem so bila pisana v nerazumljivem, birokratskem, človekovi dojemljivosti odtujenem jeziku, o čemer se občani lahko prepričajo v predzadnji lanski številki glasila. Tako je bilo, kljub dogovoru za katerega je šlo precej sploh ne slabo plačanih ur...

Čez kak mesec se je stvar ponovila: komisija za plan med leti 1981 — 1985 pri vseh 27 krajevnih skupnostih v občini, so se dogovorili, da sestavijo gradivo o potrebah krajevnih skupnosti v tem obdobju po enotni metodologiji. Na enak način seveda: da bodo informacije jasne, pregledne, razumljive in pisane v jeziku, ki naj bi bil za občane (no saj vemo kakšen...).

Pa rezultat? Stvar se je vnovič tudi tu ponovila. Kljub dogovoru je prišlo iz vseh 27 krajevnih skupnosti raznovrstno, nejasno, nepregledno gradivo. Najhuje ob tem je, da je bilo sestavljeno po 27 različnih metodologijah ob katerih ena z drugo skoraj nimajo nobene niti vsebinske, še manj pa oblikovne zveze.

Pa epilog? Ni ga še! Morda bi ob tem kazalo omeniti, da je uredniški odbor glasila Občinski poročevalec sklenil, da tako raznovrstnega gradiva ne objavijo, prav bi pa bilo, da bi začeli naposled govoriti tudi o odgovornosti vseh, ki se različnih dogovorov (ne le o sestavi informacij) ne drže. V Domžalah jih zagotovo ne bo malo!

Matjaž Brojan

Danes pričenjamo objavljati povzetke:

INFORMACIJE PRED ZASEDANJEM ZBOROV SKUPŠČINE

Z današnjim dnevom pričenjamo z objavo dnevnih redov zasedanj zborov naše delegatske skupščine. S temi informacijami bomo predhodno skušali povečati vašo obveščenost, predvsem pa je naš namen ob teh informacijah doseči vaše večje vključevanje v delo delegacij, in ob tem seveda tudi v samo delegatsko tj. samoupravno odločanje.

Dobro se zavedamo, da bomo imeli pri uresničevanju cilja — posredovati čimveč delegatskih informacij pred odločanjem — mnogo težav.

Na eno naletavamo že pri uresničevanju prve take informacije; ta težava je časovna stiska. Poglejte: do datuma, ko naj bi predvidoma bila seja zborov (20. februar) je od danes komajda petnajst dni, pa vam vendarle lahko posredujemo gradivo o vsega štirih, petih točkah dnevnega reda.

To dejstvo torej pomeni, da ne bodo v procesu obveščanja delegatov in delegacij na voljo vse informacije pa še malo časa za zbiranje, vrednotenje in preverjanje povratnih informacij bo, pomeni pa tudi, da zaradi časovne stiske marsikje do povratne informacije sploh ne bo prišlo. S tem bomo očitno tudi v prihodnje siromašili naše samoupravne pravice ter ožili prostor delavcem, da sami upravljajo z vsem, kar zadeva njih in njihov družbeno-ekonomski položaj v združenem delu in v družbi sploh.

Pravočasnost delegatskih informacij je torej temeljni pogoj, ki zagotavlja obveščenost v trenutku, ko delavci lahko še vplivajo na odločitve.

To pa še malo ni nepomembna zadeva, zato bomo težili, da vam pred zasedanji zborov skupščine posredujemo kar največ bistvenih informacij. Hkrati — ko vemo,

da vam vedno ne bomo mogli zagotoviti vseh informacij, ki bi jih rabili, pa vam obljublamo, da vam bomo posredovali imena tistih posameznikov in služb, ki so s svojo neredno dejavnostjo in nepravočasno pripravo informacij — krive za to.

Nobene družbene prisile, nobenih sankcij ne moremo uveljavljati, da bi za pravočasno obveščenost občanov — dosegli naš cilj. Lahko pa vsakič podčrtamo in opozorimo na odgovornost tistih, ki jim je sodelovanje v procesu obveščanja bodisi samoupravna ali celo profesionalna dolžnost — da se do te dolžnosti tako mačehovsko obnašajo.

M. Brojan

V tem mesecu — predvidoma okrog 20. februarja — bodo zbori skupščine obravnavali naslednje zadeve:

1. Predlog dogovora o usklajevanju davčne politike v letu 1980
2. Sprememba višine turistične takse
3. Prenehanje veljavnosti odloka o prispevkih za financiranje razvoja PTT prometa v dmočni samoupravni interesni skupnosti za PTT promet Ljubljana
4. Predlog odloka o dopolnitvi odloka o sestavi in nalogah komisij in drugih stalnih delovnih teles skupščine občine Domžale in njenih zborov.

O predlogu dogovora o usklajevanju davčne politike v letu 1980 so v strokovni službi oddelka za gospodarstvo in finance občine Domžale pripravili tole kratko informacijo:

Dogovor o usklajevanju davčne politike (v nadaljnjem besedilu: dogovor) vsebuje obveznosti do vseh oblik splošne porabe in je njegov namen izenačiti pogoje gospo-

darjenja ter skladnega razvoja v SR Sloveniji. Na tej podlagi naj bi davčne uprave uskladile osnove in stopnje davkov ter zagotovile enotno izvajanje davčne politike.

Izvršni svet je na svoji 66. seji, dne 6/12-1979 obravnaval predlog dogovora in sprejel

SKLEP

1. Izvršni svet sprejme predlog dogovora o usklajevanju davčne politike v letu 1980 z naslednjimi pripombami:
 - za davek po odbitku (7. čl.) naj se predpišejo stopnje, ki so veljale v letu 1978;
 - v zvezi s predvidenim davkom na umetne brezalkoholne pijače izvršni svet ugotavlja, da je predlagal zborom skupščine z odlokom uvedbo tega davka, vendar ga zbori niso sprejeli;
 - Izvršni svet predlaga oprostitve prometnega davka od prodaje blaga na sejmihi.
2. Predlog dogovora o usklajevanju davčne politike v letu 1980 se predlaga v obravnavo in sprejem zborom skupščine.

Ob spremembah višine turistične takse je delegatom na voljo tale obrazložitev:

Skupščina občine Domžale je imela doslej predpisano turistično takso v višini 2 din v sezoni in 1,20 din izven sezone za eno nočitev.

Taka višina je bila predpisana v letu 1971 in doslej še ni spremenjena. Po predlaganem osnutku odloka bi turistična taksa znašala 10 din za nočitev. Mnenja smo, da je povečanje višine turistične takse ustrezno, ker že osem let ni bila spremenjena. Povečanje takse v Domžalah doslej nismo predlagali, ker imamo še v tem trenutku le 4 evidentirane zavezanke turistične takse. V vseh teh letih je bilo na območju občine Domžale evidenti-

rano minimalno število nočitev in zaradi tega ni kazalo predlagati povečanja. V lanskem letu je doseženih nekaj več nočitev in je vseh skupaj evidentiranih 3838.

Mimo omenjenih razlogov, je povečanje predlagano tudi zaradi uskladitev z občinami Ljubljanske regije. Finančni učinek povečanja znaša okoli 35.000 din.

O prenehanju veljavnosti odloka o prispevkih za financiranje razvoja PTT prometa v območni samoupravni interesni skupnosti za PTT promet Ljubljana prinaša najvažnejše podatke informacija, ki jo je podpisal predstojnik oddelka za gospodarstvo in finance SOB Domžale – Milan MAROLT:

V 9. št. Uradnega vestnika občine Domžale je bil 6.7.1979 objavljen odlok o prispevkih za financiranje razvoja PTT prometa v območni SIS za PTT promet Ljubljana.

Omenjeni odlok sta sprejela zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti 8.6.1979 z namenom, da se zagotovi zbiranje sredstev za uresničitev plana investicijskih naložb območne SIS za PTT promet za obdobje 1976 – 80.

Sekretariat za zakonodajo Izvršnega sveta SRS je smatral, da je omenjeni odlok nezakonit in bi moral dodatno združevanje sredstev zagotoviti s samoupravnim sporazumom, ne pa z odlokom.

Po določbah 110. in 112. člena zakona o združenem delu se obveznosti za zadovoljevanje splošnih potreb, ki se poravnajo iz dohodka TOZD, lahko določajo le z zakonom oziroma odlokom občin-

ske skupščine na podlagi zakona.

Ker odlok, katerega predlagamo zboru združenega dela in zboru krajevnih skupnosti v razveljavitev, nima ustrezne zakonske podlage, ga je potrebno odpraviti.

Na podlagi informacije o predlogu odloka o dopolnitvi odloka o sestavi in nalogah komisij in drugih stalnih delovnih teles skupščine občine Domžale in njenih zborov in informacij obeh poročevalcev Jerneja LENICA, predsednika SOB Domžale in Franca TEKAVCA, sekretarja SOB Domžale bodo delegati razpravljali in sklepali o predlogu odloka. Obrazložitev k tej točki je v delegatskem gradivu tole:

Družbeni dogovor o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Domžale v 66. členu določa, da skupščina občine imenuje komisijo za spremljanje in izvajanje družbenega dogovora o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Domžale. Družbeni dogovor določa tudi sestavo ter naloge komisije, zato predlagamo dopolnitev odloka o sestavi in nalogah komisij in drugih stalnih delovnih teles skupščine občine Domžale in njenih zborov v smislu kot je predlagan v predlogu odloka o dopolnitvi odloka. Istočasno se spremeni tudi pristojnosti komisije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve, ker ta komisija ni več zadolžena za spremljanje in proučevanje izvajanja družbenega dogovora o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini.

– družbeni in politični nadzor nad izvrševanjem temeljnih funkcij upravnih organov preko uresničevanja organiziranega vpliva družbenopolitičnih in drugih družbenih dejavnikov, kot so strokovni, znanstveni in drugi.

Upoštevat moramo, da takšen družbeni in politični nadzor nad delom izvršnih in upravnih organov ne pomeni zoženje pristojnosti teh organov in tudi ne zmanjševanje njihove samostojnosti pri odločanju, posebej pa ne njihove neposredne odgovornosti delegatski skupščini, o čemer bo govora pozneje. Poudariti je potrebno, da s spremembami in dopolnitvami statuta občine Domžale in tudi z odlokom o organizaciji in delovnem področju upravnih organov in strokovnih služb Skupščine občine Domžale želimo takšno opravljanje upravnih funkcij, ki bo najbolj ustrezalo samoupravnemu položaju, pravicam in odgovornostim delovnega človeka in občana v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih in drugih skupnostih in neposredno zahteva javno upravo socialističnega samoupravnega združenega dela in njegovega političnega sistema.

V našem glasilu smo obširno pisali o grbu občine Domžale, prav tako tudi o prestavitvi praznika občine Domžale. Prav je, da nekoliko podrobneje pogledamo tudi nekatere druge določbe osnutka sprememb in dopolnitev statuta občine Domžale.

Poglavje samoupravnih interesnih skupnosti na področju družbenih dejavnosti je v osnutku delno na novo urejeno in sicer s ciljem, da se poudari njihova samostojnost, pa tudi odgovornost za stanje na področju za katerega so ustanovljene. Vendar pa je dosedanja javna razprava pokazala, da bo to poglavje verjetno potrebno na novo urediti, posebej še glede na novo zakonodajo s tega področja.

Poglavje Pristojnosti in delo zborov je v osnutku sprememb in dopolnitev statuta občine Domžale delno na novo urejeno, predvsem v sedanjem 237. členu, ki določa pristojnosti družbenopolitičnega zbora. Sprememba v tem členu je predvsem zaradi tega, da bi polno uveljavili tretji odstavek 233. člena veljavnega statuta, ki določa:

„Družbenopolitični zbor kot zbor enotne fronte socialističnih sil v občini zagotavlja stabilnost samoupravnega družbenopolitičnega sistema v občini s tem, da družbenopolitične organizacije prek svojih delegatov v njem enakopravno soodločajo z ostalimi skupščinskimi zbori o temeljnih vprašanjih varstva in razvoja samoupravnih družbenoekonomskih in političnih odnosov v občini, prevzemajo soodgovornost za uresničevanje teh odločitev v družbeni praksi ter zavzemajo stališča tudi o drugih vprašanjih, ki terjajo družbenopolitično oceno in usmeritev.“

Dosedanja razprava je tudi pokazala, da je potrebno ponovno proučiti pristojnosti zborov skupščine tudi v smislu samostojnosti v delu in odločanju zborov, torej bo

ZANIMALO VAS BO:

Poznate spremembe statuta občine?

Ze v dveh številkah našega glasila smo pisali o osnutku sprememb in dopolnitev statuta občine Domžale, katerega je dala v javno razpravo Skupščina občine Domžale dne 28.12.1979. Zbori Skupščine občine so takrat ugotovili, da gre za bistvene spremembe in dopolnitve statuta, ki zahtevajo široko in poglobljeno javno razpravo, če hočemo dobiti dokument, ki bo ustrezal razvojni stopnji naše družbenopolitične skupnosti ter istočasno pomenil tudi uskladitev z novo zakonodajo, predvsem z zakonom o sistemu državne uprave in Izvršnim svetom skupščine SR Slovenije ter v republiških upravnih organih.

S spremembami in dopolnitvami statuta občine Domžale, pa tudi z odlokom o organizaciji in delovnem področju upravnih organov in strokovnih služb Skupščine občine Domžale (v javni razpravi je od 25.1.1980) urejamo sistem državne uprave v občini, zlasti pa položaj, vlogo ter pravice, dolžnosti in odgovornosti Izvršnega sveta skupščine občine Domžale in upravnih organov skupščine občine, organizacijo in sredstva za delo upravnih organov in druga

vprašanja, ki so pomembna pri delu upravnih organov. Poleg teh osrednjih vprašanj, urejamo s spremembami in dopolnitvami statuta občine Domžale tudi druge pomembne zadeve, o katerih smo že pisali (grb občine, občinski praznik, družbeni sveti, itd.).

Cilj sprememb in dopolnitev statuta občine Domžale in odloka o organizaciji in delovnem področju upravnih organov in strokovnih služb skupščine občine Domžale ni le reorganizacija upravnih orga-

nov oziroma samoprilagoditev zahtevam nove zakonodaje, ampak gre zato, da se v državni upravi postopoma posamezne splošne zadeve spremenijo v skupne družbene zadeve, kar pomeni, da se mora tudi uprava pri uresničevanju svojih funkcij vse bolj opirati na sodelovanje vseh družbenih struktur, in da bodo vanjo tvorno in soodgovorno, glede na svoje pravice in odgovornosti, ves čas vključeni vsi dejavniki družbenopolitičnega sistema. Torej gre za uvajanje takega delovanja državne uprave, ki bo vse bolj sestavina družbenega dela in delegatskega sistema. V bistvu želimo doseči, da bi postala državna uprava specifičen del združenega dela oziroma bolj poenostavljeno: gre za postavitev državne uprave v funkcijo združenega dela in celotne družbe.

S spremembami in dopolnitvami statuta občine Domžale in z odlokom o organizaciji in delovnem področju upravnih organov in strokovnih služb Skupščine občine Domžale določamo temeljne funkcije upravnih organov:

– odgovornost za stanje in spremljanje razmer na področju za katerega so ustanovljeni;

– odgovornost za izvajanje določene politike in izvrševanje zakonov, odlokov in drugih aktov;

– odgovornost za predlaganje ukrepov;

potrebno ponovno proučiti tudi način dela in pristojnosti zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti.

Funkcija Izvršnega sveta, njegove pristojnosti in odgovornosti, je bila do sedaj delno urejena v statutu občine, podrobno pa v posebnem odloku. Izhajajoč iz zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih je potrebno to poglavje v celoti urediti s statutom občine, do sedaj veljavni odlok pa bo potrebno razveljaviti.

Poglavje o Izvršnem svetu v osnutku sprememb in dopolnitev statuta ne prinaša večjih sprememb, ampak pomeni le usklajitev z veljavno zakonodajo. Pri tem je potrebno opozoriti na novosti v 13., 16. in 17. členu osnutka, saj so vnešene zaradi poenostavitve nekaterih postopkov, kar posebej velja za 13. člen. Določba v 4. odstavku 16. člena osnutka je bila vnešena predvsem z namenom, da se poenostavi določanje namestnika predsednika Izvršnega sveta, vendar pa je dosedanja razprava pokazala, da verjetno formulacija v osnutku ne bo vzdržala. Dosedanji predlogi iz javne razprave kažejo na novo formulacijo v tem smislu, da predsednik Izvršnega sveta sam določi člana Izvršnega sveta, ki ga nadomešča v njegovi odsotnosti. Zadnji odstavek 17. člena pa dejansko poudarja odgovornost poročevalca (člena Izvršnega sveta) do zborov skupščine, vendar pa bo tudi to formulacijo verjetno potrebno primerneje oblikovati.

Posebej je potrebno opozoriti na 4. odstavek 20. člena osnutka sprememb in dopolnitev statuta, ki določa s kakšno večino članov Izvršnega sveta je sprejeta odločitev Izvršnega sveta. Javna razprava je pokazala, da je predlagana formulacija in zahteva primerna, saj Izvršni svet že sedaj odloča z večino vseh članov Izvršnega sveta, čeprav takšna večina ni predpisana s statutom ali drugim aktom.

Razmerje Izvršnega sveta do občinskih upravnih organov je v osnutku sprememb in dopolnitev statuta v celoti urejeno, vendar pa bo potrebno predvsem 1. odstavek 26. člena osnutka ustrezno korigirati in sicer v tem smislu, da bo jasna odgovornost občinskih upravnih organov zborom skupščine in jasna odgovornost Izvršnemu svetu. Upoštevati moramo namreč, da upravni organi niso posredno odgovorni skupščini, ampak direktno, poleg tega pa so odgovorni tudi Izvršnemu svetu.

Poglavje občinski upravni organi je v osnutku sprememb in dopolnitev močno razširjeno, saj veljavni zakon določa, da je potrebno s statutom občine določiti pravice, dolžnosti in pooblastila občinskih upravnih organov ter način njihovega izvrševanja (splošna načela), določiti način imenovanja in razreševanja funkcionarjev, ki vodijo občinske upravne organe (in strokovne službe) ter zlasti tudi predpisati temeljno organizacijo občinskih upravnih organov in s tem dopustiti možnost oblikovanja individualnih in

kolegijskih upravnih organov ter posebej strokovnih služb, ki imajo v načelu enak položaj kot upravni organi. V predloženem osnutku ne gre za bistvene spremembe obstoječe organizacije, saj ne gre za zadev spreminjati zaradi sprememb, ki so same sebi namen, temveč skušamo obstoječo organizacijo upravnih organov prilagoditi novim zakonskim predpisom, obenem pa uvesti spremembe, ki bodo koristile učinkovitejšemu delu upravnih organov.

Zaradi velikega poudarka, ki ga dajemo planiranju in družbenoekonomskemu razvoju ter urbanizmu, gradbeništvu, komunalnim zadevam in varstvu okolja je v statutu predvidena ustanovitev komiteja za družbeno planiranje in družbenoekonomski razvoj ter komiteja za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve ter varstvo okolja. Zaradi obsega nalog in pomena nalog v ostalih upravnih organih predvidevamo ustanovitev sekretariata, razen za dosedanje davčno upravo, geodetsko upravo in oddelek za inšpekcijske službe, ostanejo organizirane kot uprave.

V členih, ki določajo naloge in pristojnosti upravnih organov je

potrebno opraviti precej dopolnitev, pri čemer je najpomembnejše, da so upravni organi prvenstveno pristojni in dolžni izvrševati politiko skupščine ter tudi predlagati ukrepe za področje za katerega so ustanovljeni.

Poglavje Družbeni sveti je v celoti spremenjeno, delno tudi razširjeno, predvsem pa usklajeno z veljavno zakonodajo. Ker se družbeni sveti ustanovijo z ustreznimi dogovori in odloki skupščine občine, je to poglavje v statutu le na splošno urejeno, saj ga je sedaj verjetno tudi nemogoče konkretizirati.

Osnutek sprememb in dopolnitev statuta občine Domžale je še vedno v javni razpravi, zato pozivamo, da se vsi vključimo vanjo, da bomo oblikovali dokument, ki bo usklajen z veljavno zakonodajo in konkretnimi razmerami v naši občini. Pri tem opozarjamo, da so osnutek prejeli sredi decembra 1979 delegati vseh treh zborov skupščine občine Domžale in delegati petih samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti v občini Domžale.

Statutarna komisija

Kaj spremeniti v statutu občine

V prvi številki Občinskega poročevalca v letu 1980 smo zabeležili, kaj bomo spremenili in dopolnili v statutu občine Domžale. Poleg tega, da bomo uvedli nov grb občine in verjetno spremembo datuma občinskega praznika, spreminjali nekaj poglavij glede določb samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti, vlogi družbenopolitičnega zbora, izvršnega sveta in uprave, je še vedno odprtih precej vprašanj, ki bi jih bilo treba v javni razpravi osvetliti in vnesti v nov statut.

Svet za družbenopolitični sistem pri predsedstvu OK SZDL Domžale se je 22.1.1980 seznanil s predloženimi spremembami in dopolnili statuta občine in tudi s prispelimi predlogi iz javne razprave. Predlogov iz javne razprave je zelo malo, a so dobri in jih bo statutarna komisija verjetno upoštevala.

Tudi svet za družbenopolitični sistem je imel več pripomb. Opozoril pa je tudi na sklop treh področij, ki jih je treba v novem statutu upoštevati. Ta področja, ki morajo dobiti v spremenjenem statutu posebno mesto so:

- planiranje,
- družbene dejavnosti,
- pristojnosti zborov občinske skupščine.

Svet je bil tudi mnenja, da je treba za vsako spremembo sedanjega statuta pripraviti in objaviti s predlogi sprememb tudi obrazložitev, kot je to pripravljen in objavljeno za spremembo datuma občinskega praznika.

Statut občine mora tudi določiti temeljno organizacijo organov, njihove pravice, dolžnosti in

pooblastila. Sicer pa se organizacijo občinskih upravnih organov in delovno področje določi z odlokom skupščine občine.

Svet za družbenopolitični sistem pri predsedstvu OK SZDL ni imel glede tega nobene pripombe.

Osebo menim, da bi se medsebojna razmerja upravnih organov in razmerja upravnih organov do delovnih ljudi in občanov morala še bolj precizirati. Posebno se mi zdi pomembno, da ne bi smelo biti dilem in nejasnosti v razmerjih upravnih organov do delovnih ljudi in občanov. V dveh členih so ta razmerja zajeta. Precej je z njima povedano in sam ne bi imel kaj dodati. V javnosti pa se kdaj pa kdaj sliši, da ni pravih odnosov med predstavniki upravnih organov in strankami (občani in delovnimi ljudmi), da se mnoge stvari komplirajo itd. Ali ni sedaj prilžnost, da bi se kakšno oviro odstranilo s pametnim predlogom?

Menim, da bi morali delovni ljudje in občani svoja mnenja povedati in eventualno predlagati izboljšave. Sicer ne bo napredka in bodo kritike na upravne organe, gledano na določila statuta, ostale zgolj obrekovanje.

M. S.

Spregovorilo je:

TU SEM: DELEGATSKO VPRAŠANJE

Rodilo sem se nekega večera na seji delegacije za zbor krajevnih skupnosti skupščine občine (lahko izbirate med dvainšestdesetimi, toliko jih je namreč v Sloveniji). Zapisali so me na bel papir, na katerem je bilo napisano, da je to zapisnik seje delegacije in dobilo sem svoje ime in priimek DELEGATSKO VPRAŠANJE. Že od rojstva sem si želelo, da bi me kar čimprej rešili in kar trepetalo sem od radovednosti, kakšen neki bo odgovor name. Pričakovalo sem, da me bodo javnosti predstavili na zboru skupščine samoupravne interesne skupnosti za komunalo, vendar so se moji starši odločili drugače. Bilo sem zelo začudeno, kajti moja vsebina je bila v bistvu komunalni problem: kdaj bo popravljena cesta, katere del je odneslo neurje in edino sprejemljivo se mi je zdelo, da se o tem pogovarjajo tisti od komunale, ne pa delegati na zboru KS, kjer imajo sto in več pomembnejših stvari. Žal tedaj še nisem vedelo, koliko nesprejemljivih stvari se v današnjem času dogaja, toda o tem kasneje.

* * *

Torej, moji starši so menili, da bom na zboru KS (kjer bosta navzoča dva ali pa še več raznih predsednikov) hitreje rešeno in tako sem zagledalo „uradni“ beli dan na seji zbora krajevnih skupnosti, v veliki sejni sobi, kjer so vsi komaj čakali, da z nečim končajo, eden od mojih sorodnikov pa je stal in me vrgel v beli svet. Kar tako, brez milosti, brez okolišenja, lahko bi rekli kar naravnost, tako da sem se komaj dobro ovedelo, že sem se znašla na magnetofonskem traku, kajti moje sanje, da bom takoj dobilo odgovor, so bile že zdavnaj potisnjene v daljino bodočnost. Bilo sem pa že zelo blizu cilja, kajti nekdo je le hotel odgovoriti name, pa je moj sorodnik zahteval pismeni odgovor, v moje veliko razočaranje seveda. Lahko njemu, ki je odšel domov, jaz pa sem skupaj z drugimi vprašanji in odgovori potovala v karanteno, da bi dozorelo.

Poslušalo sem zgodbe in nezgode sotrpinov, ki so bili tu drugič, pa jim nisem verjel, kajti prepričan sem bil, da se tako lahkemu vprašanju, kot sem samo, kaj takega ne more zgoditi. Zaspalo sem in se prebudilo zapisano v zapisniku zbora, nato pa se znašlo na posebnem belem listu, s prav posebno glavo in potovalo v drugo sobo, kjer so me pogledali. Podobno kot ljudje v različnih čakalnicah, sem moralo tudi jaz čakati, čeprav me je skrbelo, kaj bo medtem s cesto: da bi ja zdržala, sem vzdihovalo in stiskalo pesti. Končno sem le prišlo na vrsto, pregledali so me, me opremili s pečatom in podpisom, nato pa preoblekli v modro oblačilo, še posebno svetlo sem dobilo, da sem bilo lepše in hajd na potovanje. Če bi vam pripovedovalo, kako sem potovala, mi ne bi verjeli, kajti slišalo bi se kot najbolj napeta kriminalka, ob koncu katere sem se znašlo v neki sobi. Od tu se najbolj spominjam nekega telefona, po katerem so se stalno pogovarjali, medtem ko sem jaz ležala ob njem in žalostno mislila o cesti, ki brez mojega odgovora žalostna čaka. Verjetno je tisti, kateremu sem bilo namenjeno, mislil, da se moram po dvodnevem potovanju pošteno odpočiti (prepotoval sem nekaj več kot 200 km, ne motite se – metrov) in šele neki burni telefonski poziv ga je pripravil do tega, da me je odprl in prav površno prebral. Pa še ni bilo konce mojega čakanja, kajti poslali so me v drugo sobo, kjer sem zopet čakalo in še naprej, dokler končno

le nisem dobilo odgovora. Kako veselo sem bilo, ko sem spoznalo svoj drugi del, ponosno sem bilo nanj in komaj čakalo, da tudi moj drugi del dobi potrdilo v javnosti, oz. da pride do mojih staršev in predvsem do moje ceste, ki me verjetno zelo težko čaka. Toda, če mislite, da je bilo to konec mojih muk, se zelo motite. Nekam so me založili, ko so me našli, odmerili so mi nekajdnevne počitnice, nato pa je bil na vrsti pregled, pa letanje od vrat do vrat, dokler me ni nekdo končno podpisal, me zapečatil in poslal tja, kjer sem bil v začetku. Tja sem prišlo kar hitro, kajti poslali so me po kurirju in zopet sem se znašlo na mizi, kjer sem se komaj dobro ogledalo, ko so me že prepisali (skupaj z odgovorom, se razume) in potovalo sem v različne krajevne skupnosti, dokler se nisem ustavilo v svoji krajevni skupnosti, kjer so me prav težko pričakovali. Toda joj! Si mislite, da po tako dolgem potovanju niso bili zadovoljni z menoj. S prvim delom že, ampak odgovor je bil pod kritiko, so rekli. Kazali so me okrog, me podajali iz rok v roke in končno sklenili, da mi podarijo brata.

Sedaj je bilo že lažje, saj se v družbi vse lažje prenaša in skupaj sva potovala na zbor, kjer se je najina pot ponovila prav tako, kot moja, kajti spet so zahtevali pismeni odgovor in tako dalje. Nihče pa ni mislil na cesto, ki je čakala in čakala, da bi dočkala...

Tokrat je bilo lažje, kajti imelo sem že izkušnje in na magnetofonskem traku sem bilo – glavno. Strašilo sem svoje tovariše, kaj vse jih še

čaka, pa so se mi podobno kot jaz njim prvič, samo smejali in brat je bil edini, ki me je poslušal. Nestrpno sva čakala, kakšne nove dogodivščine naju še čakajo. Nekateri (jaz sem jih že dobro poznalo in bi jih lahko kar tikalo) so se čudili, in ni jim šlo v glavo, zakaj še moj brat. Pa kaj so hoteli. Zopet sva šla iz rok v roke, od vrat do vrat, dokler se končno vsi štirje (dve vprašanji in dva odgovora) nismo znašli v pisalnem stroju in končno na poti v sredino, iz katere smo šli. Mnogo smo se pogovarjali in zlasti odgovor mojega brata, ki je bil ves v številkah in datumih, se je hvalil, kaj vse bodo odslej naredili z mojo cesto, za katero sem upalo, da me še vedno čaka. Priznam, kar precej zavisti je bilo v meni, ko sem poslušal njuno hvalisanje, toda saj je šlo vendar le za mojo cesto, torej je vseeno, kdo je boljši.

Končno sva se znašla pri starših, ki niso bili nič veseli najinega prihoda. Porinili so naju v predal in nestrpno sva čakala, kdaj bodo začeli delati tako, kot velevala oba odgovora. Pa sva čakala in čakala, naveličala sve se čakati, sklenila sva, da si sama ogledava cesto, ki naju je zelo težko čakala. Še misliti si ne morete, kako razočarana sva bila, ko sva ugotovila, da ceste, ki bi jo bilo potrebno popraviti, ni več. Kako? boste vprašali, ni več. Že pred mesecem ali več jo je neurje dokončno odneslo...

Sedaj razmišljamo, kaj bi se zgodilo, če bi naju rešili takoj ali bi rešili tudi cesto. Kaj mislite pa vi?

Delegatska OSA

trebno takoj začeti z usposabljanjem delegatov (bolje zdaj, kot nikoli), pa ne le sedanjih delegatov, temveč predvsem tistih, ki bodo čez dve leti postali delegati. Potrebno je povedati, da sedaj v KS Dob dela 6 delegacij s preko 40 članov, verjetno pa jih bo v bodoče še več. Zato je bila sprejeta vrsta dogovorov, ki pa se ne dotikajo le izobraževanja, temveč skušajo celoviteje reševati vprašanje uspešnega dela delegatskega sistema v KS Dob:

– delegati naj se takoj začnejo usposablјati v Šoli za delegate v okviru Kluba samoupravljalcev (6 delegatov bo to šolo obiskovalo v marcu in februarju),

– KK SZDL v sodelovanju s Klubom samoupravljalcev in KS organizira več krajših oblik usposabljanja delegatov, ki naj bi potekala v KS,

– takoj je potrebno sklicati vse nedelavne delegate in se z njimi pogovoriti,

– tajnik KS v dogovoru z vodji delegacij redno obvešča vse dele-

gate o sejah njihovih delegacij, – na seje vseh delegacij se vabijo predstavniki DPO in KS,

– na seje sveta KS in skupščine KS se vabijo vodje delegacij, če se točke dnevnega reda tičejo njihovega področja dela,

– uredi se redno dostavljanje materialov za skupščine posameznim vodjem delegacij,

– v kolikor so problemi zaradi preobremenjenosti vodij delegacij, naj se rešujejo znotraj delegacij,

– vsi delegati s svojim delom vplivajo na tiste, ki so neaktivni,

– skrbijo za boljšo povratno informacijo in spremljajo uresničevanje sklepov, sprejetih na posameznih skupščinah.

Kot zanimivost naj povem tudi to, da so bili na posvetu zbrani delegati s prve roke informirani o seji zbora KS, ki je bila istega dne in da naj bi taka oblika postala vsaj občasna, če ne stalna.

Če bomo vse sprejete dogovore v celoti uresničevali, potem se v KS Dob ni bati neuspešnosti delegatskega sistema.

V. V.

OCENA DELEGATSKEGA SISTEMA:

Vrsta analiz, referatov in poročil je že bila narejena o delegatskem sistemu, na različnih nivojih se je že nič kolikokrat govorilo o njegovi uspešnosti, vse premalo pa se je to ocenjevalo v bazi, vse premalokrat so svoje delo ocenjevali delegati sami. Vendar povsod ni tako.

Tako so se v KS Dob na pobudo krajevne konference SZDL in skupščine KS, ki sta na svojih sejah razpravljale o delegatskem sistemu, zbrali na posvetu vsi člani delegacij, predstavniki družbenopolitičnih organizacij in krajevne skupnosti, da na njem pretrasejo vzroke neuspešnega dela nekaterih delegacij.

Posvet je bil sestavljen iz dveh delov: v prvem so vodje delegacij poročali o delu svojih delegacij, v drugem pa je bila razprava, ob koncu pa je bila sprejeta vrsta priporočil, ki naj bi bistveno vplivala na nadaljnje delo delegacij v KS Dob.

Ugotovljeno je bilo, da najbolje dela delegacija za zbor KS Dob, ki se redno sestaja, pretresa gradivo za seje svojega zbora in še posebno pozornost posveča tistim vprašanjem oz. točkam dnevnega reda, ki zadevajo interese in problematiko njene baze. Na svoje seje pa vabi tudi predstavnike KS in DPO.

Delegacije za SIS – manj uspešne

Manj uspešne so delegacije za skupščine SIS, vendar njihovo delo ne bi mogli metati v en koš, ugotovljeno pa je bilo, da je njihova uspešnost v veliki meri odvisna od dela vodje. Pri delu teh delegacij se kažejo zlasti naslednji problemi:

– preobširno in včasih preveč strokovno sestavljeno gradivo, ob katerem bi bili nujno potrebni krajši izvlečki,

– nezainteresiranost nekaterih delegatov za delo,

– nezanesljivo obveščanje delegatov o sejah.

– problematičnost dostave gradiva,

– preobremenjenost oz. službena odsotnost nekaterih vodij delegacij,

– prešibka povezava KS in SIS,

– premajhna usposobljenost delegatov,

– problem odsotnosti z dela,

– premajhno poznavanje problematike KS in zato zmanjšane možnosti zastopanja interesov občanov in delovnih ljudi v skupščinah SIS,

– premajhna povezanost delegacij z organi KS in družbenopolitičnimi organizacijami.

Zanimivo je, da so v razpravi, ki je sledila posameznim ugotovitvam, sodelovali vsi vodje delegacij in vrsta delegacij ter predstavnikov KS in DPO, ni manjkalo niti kritike in samokritike, vendar končna ocena le ni bila tako slaba, kot bi morda kdo sklepal po zgornjih ugotovitvah. Res je, da vse ni tako, kot bi moralo biti, res je tudi, da nismo vsi delali tako, kot bi lahko in morali, res pa je tudi to, da smo v vrste delegatov sprejeli vrsto mladih in starejših ljudi, za katere pa nismo poskrbeli, da bi spoznali jedro delegatskega sistema. Vsi navzoči so bili mnenja, da je po-

NOVO – NOVO – NOVO

V INDOKU na voljo tudi dokumentacija

Potem, ko smo v preteklem letu v Domžalah ustanovili INDOK center ter pričeli z uresničevanjem programa dela, v prvem obdobju nismo mogli vzpostaviti dokumentacije za delegatsko rabo. V prvi vrsti predvsem zaradi neodgovornosti nekaterih podpisnikov INDOK-a, ki so se v družbenem dogovoru o enotnih načelih informacijske dejavnosti v občini Domžale ter o ustanovitvi, nalogah, položaju in vlogi INDOK centra v občini Domžale – zavezali, da bodo pošiljali vsa gradiva. Še več: vsakemu podpisniku dogovora smo izdelali specifičen spisek gradiv, ki jih mora iz svojih materialov pošiljati INDOK-u.

Pa rezultat? Po enoletnem obstoju INDOK-a je med dvajsetimi podpisniki še vedno nekaj takih, ki niso poslali niti enega samega kosa papirja oziroma ene same informacije o svojem delu.

Kakorkoli že, letos začnemo z urejanjem dokumentacije. Ta bo dobra, uporabna in bo nudila potreben pregled čez samoupravno in politično dogajanje v občini le v primeru, če bodo podpisniki INDOK-a držali svojo besedo – ter INDOK-u pošiljali to, kar za dokumentacijo potrebuje.

Pa še nekaj, kar v nobenem primeru ni manj važno: gre za odnos delegatov, pa tudi vseh drugih občanov do te dokumentacije. Če se bomo za gradivo v dokumentaciji zanimali: če ga bomo uporabljali množično, iz tega gradiva skušali za nas in našo sredino izbrskati zanimive in za obveščenost pomembne podatke, tedaj bo INDOK-ova dokumentacija dobila svoj smoter in smisel.

Gre torej za to, da za oblikovanjem INDOK-a, pregledovanjem in branjem povzetkov in primarnih gradiv, ki so nad Foto Majheničem že na voljo omislamo to novo institucijo, ki je za delovanje delegatskega sistema zelo pomembna.

Sicer bo domžalski INDOK, tako kot že marsikateri, novo mesto kopičenja papirja, gradiv, informacij, ki ničemer ne služijo – razen prahu, ki seda nanje.

Matjaž Brojan